

Szalai Zsolt
(1979, Győr) költő,
kritikus, szerkesztő,
Öttevényben él

Szalai Zsolt

süppedő tavasz

a külső várfalról leapadt a Rába;
koslatok a hídon, repedést keresek
a délutánban; medret szűkítenek,
a torkolatnál az iszapot kotorják;

változó mélységekből emlékek
ólmos úszóval; kikövezett part
réseiből kihajt-e még a pinyó,
indázódó szerelmünk vadvirága;

a konyhaablakban vár letakarva,
múljon a tél; cserepébe szórod
felfogott magjait; elszáradt indáit
nyírod, ne fusson szertesztét;
finoman bogozod tévutaiból;

a Radó-szigeti platán kérgébe
vésett lánynevet levedlette a fa
már régen; csak avarját taposom;
haza; szeretek süppedő tavasszal

Menetrend szerint

Azok az utak már a föld alatt futnak,
belőle nőttek ki új elágazások,
a kerekek vájatait
feltöltötte a ráhordott zúzalék.
Elsöpörte nyomaikat a szél.
Ledöngölt történetek lapulnak
az ablakok előtt.

A felgyűrődő magas útra vágyom,
elindulni menetrend szerint.

A nyárfa gyökere már felnyomta a járdát.
Állok a kerítés előtt, és elkallódott híreket várok.